

Aby neumírali

na čekacích listinách

Moderní medicína umí fascinovat. A transplantace orgánů jsou jednou z jejích parádních disciplín.

Pro člověka, který čeká na listině pacientů na orgán od dárce, často bývá i obyčejná procházka se psem nesplnitelným snem.

Co ale taková transplantace znamená pro pacienta? Sedím v jednom z přednáškových sálů hotelu Martin's v Bruselu na semináři věnovaném dárcovství orgánů a transplantacím. S velkým zaujetím poslouchám Emily Thackrayovou z Velké Británie. Vede organizaci Live Life Than Give Life, která pomáhá pacientům. Energická mladá žena s pěknou plnoštíhlou postavou sama prodělala transplantaci plic. Vypráví nám o tom a promítá fotky.

Před pár roky to byla hubená bledulka odkázaná na dýchací přístroj. Z nosu jí vedly hadičky do přenosného přístroje a ve tváři měla smutný, strhaný výraz. V dětství prodělala vážnou chorobu plic (cystickou fibrózu), která těžce poznamenala její zdraví a hlavně schopnost dýchat.

Líčí nám, jak byla vyčerpaná a zoufalá. Nemoc ji uvěznila ve vlastním těle. Kdo to nezažil, ten těžko pochopí, jak strašné úsilí může stát třeba pár kroků z postele na záchod. Její jedinou nadějí se nakonec stala transplantace.

Když na ni čekala, snažili se jí pomoci lidé z organizace, jako je ta její. Chtěli, aby si nepřipadala tak sama a svým problémům lépe čelila. Transplantace plic dopadla úspěšně. Emily se vdala a dnes pomáhá podobně postiženým lidem. A nejen to. Organizuje sbírky, podporuje výzkum, prostě se věnuje pěkně dlouhé řadě prospěšných aktivit. Poté, co se odpoutala od hadiček a přístrojů, jako by její život získal jasný směr, jinou hodnotu i smysl.

Dialýza pomáhá lidem se špatně fungujícími ledvinami. Transplantace však pro ně obvykle znamená mnohem lepší řešení. A také řadu let života navíc.

vážným problémem. Limituje počet transplantací: srdce, ledvin, jater, plic nebo slinivky. „Navíc se zvětšuje, protože se lidé dožívají delšího věku a mají víc zdravotních potíží,“ říká MUDr. Pavel Březovský, MBA, ředitel Koordinačního střediska transplantací v Praze. „Spousta pacientů se svého orgánu nedočká a zemře při čekání na něj.“

Evropské země se proto snaží zefektivnit získávání těchto orgánů. Úpravou zákonů, vyškolováním specialistů, kteří v nemocnici aktivně vyhledávají možné dárce, ale třeba i vysvětlováním toho, jak moc zdravý člověk pomůže nemocnému, když mu daruje jednu ledvinu.

Od živého dárce vydrží totiž obvykle o několik let déle než od dárce, který už nežije. V prvním případě dojde totiž k menší zátěži transplantovaných tkání, protože orgán je mimo tělní oběh jen asi 15 minut.

„Transplantace umožní postiženým lidem daleko kvalitnější, normálnější a hlavně delší život než ten na dialýze, na kterou musí několikrát týdně docházet,“ říká doktor Březovský. „Navíc vyjde zhruba třikrát levněji, než stojí život pacienta na dialýze a léčba jeho přibývajících zdravotních problémů.“

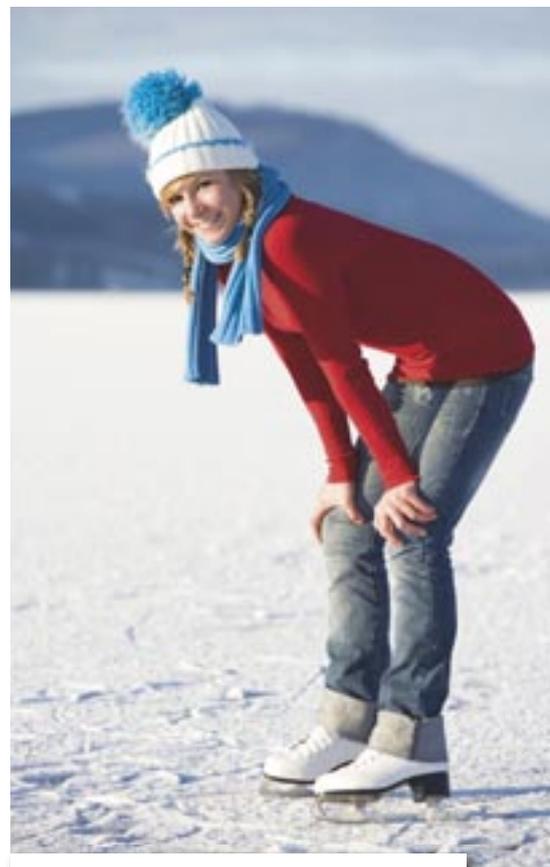
Jako by se znovu narodila

Potíže Markéty Filipkové se srdcem odstartovala chřipka. Skončila v nemocnici, kde zjistili, že má zánět srdečního svalu. Další infekce stav zhoršovaly. Když měla v domku, kde bydlí, vystoupat po schodech do patra, byl to pro ni náročný sportovní výkon. Stejně jako vyjít před dům a vzít si od doručovatelky poštu. O domácích pracích ani nemluvě. Dnes ví, že bylo jen otázkou času, kdy selže úplně.

Lékaři si uvědomovali, že její situace je vážná, ale nevěřili, že začíná být kritická. Srdce při tom pracovalo už jen na 18 procent svého výkonu. Markéta napsala profesoru Janu Pirkovi do pražského IKEM. Ten ji vyšetřil a pomohl. Šla téměř okamžitě na operaci. Při té lékařské připojili pacientku na umělé srdce.

Získala tak čas na hledání vhodného dárce. Tedy takového, který s ní má co nejvíce shodných znaků, hlavně pokud jde o krevní skupinu a protitělky. Pacienti musí totiž užívat po transplantaci léky, které tlumí imunitu. Ta má sklon bránit se přítomnosti cizí tkáně v těle. Čím větší je zmíněná shoda, tím lépe se imunitní reakce tlumí.

Markéta, která ležela v nemocnici, se dočkala toužebně očekávaného srdce a transplantace

Bruslení, další všední zážitek. I ten si mohou pacienti po transplantaci užít.

došla dobře. Začala žít téměř normální život. Dnes chodí bez problémů na procházky s manželem a s jejich pejskem. Ty jí hrozně chyběly, když byla nemohoucí.

„Dnes můžu sportovat, starat se o domácnost, chodit do práce, prostě dělat skoro všechno, co mi moje lenost dovolí,“ žertuje. Díky transplantovanému srdci dál žije. A je to život o úplně něčem jiném, než když na něj čekala.

Všechno musí klapat na minuty

Transplantace jsou náročné právně, organizačně i medicínsky. Když lékaři najdou vhodného dárce, dají se do práce týmy specialistů. Vyjmou potřebný orgán, uloží ho do speciální schránky a obvykle vezou do další nemocnice. Do té jede i sanitka s pacientem, který na něj řa-

Pokračování na straně 20

Když skončila své vystoupení, tleskali jí přítomní novináři a odborníci. Včetně těch, kteří pracují na problematice transplantací pro Evropskou komisi v útvaru Zdraví a spotřebitelé (Health and Consumers) a kteří zorganizovali tento seminář.

Lepší život za méně peněz

Když mé auto riskantně předjede nějaký motorkář, občas drsně zažertuji: „Dárce orgánů.“ Pravda je, že dostatek vhodných dárců se stal

Foto Profimedia.cz

Frekvence pro zdraví.

Royal Raymond Rife (1888 – 1971)

byl špičkový vědec a mikrobiolog, který objevil princip likvidace mikroorganismů pomocí frekvencí.

Pro likvidaci původců nemocí používal plazmový generátor, který se povedlo vyrobit i v ČR.

Cena tohoto experimentálního přístroje je v současné době 136 000 Kč.

Ing. Václav Vašek
tel.: 608 512 848

Více informací na
www.plazmovygenerator.cz

Frekvence likvidují mikroorganismy v řádu minut. Zápal plic či spalová angína odezní do hodiny. Infekční mononukleóza byla českým plazmovým generátorem, pod dohledem lékaře, vyřešena v deseti případech z deseti, kdy případná únava zmizela téměř okamžitě a jaterní testy se zlepšily již po týdnu. Dnes máme přes 11 000 frekvencí na nejrůznější původce nemocí (viry, plísňe, bakterie).

85 přednastavených programů a lze přidat jakoukoliv další frekvenci.

Cena experimentálního přístroje s příslušenstvím 12 000 Kč.

Objednávky: tel.: 606 909 540

Více informací na
www.zappercentrum.cz

Dalším frekvenčním generátorem je „zapper“, který dala světu Hulda Clarková (1928 – 2009) a tím oživila tuto účinnou metodu.

Česká verze zapperu má

Některé z přednastavených programů u obou frekvenčních generátorů:

Adenovirus, Akné, Angína, Astma, Bolest krku, Bolest Zubů, Bolesti zad, Borrelióza, Bradavice, Candida, Cytomegalovirus, Děložní polypy, E. Coli, EB virus, Gastritida, Gynekologické infekce, Hemeroidy, Herpes (opary), chlamyde, Chřipka, Imunita, Infekce dýchacích cest, Játra, Krevní oběh, Krevní tlak, Ledviny, Legionella, Lupus, Lymfatický systém, Motolice, Mykózy, Papilloma virus, Paradenitida, Příušnice, Roztroušená skleróza, Rýma, Salmonely, Škrkavky, Slinivka, Spalnice, Staphylococcus Aureus (Zlatý), Streptococcus Pyogenes

Více informací na
www.frekvence.info

(Inzerce)

Doba, kterou je darovaný orgán mimo tělní oběh, by měla být co nejkratší.

Pokračování ze strany 19

du měsíců čekal. Teprve pak se pustí do vlastní operace. Všechno musí klapat na minuty.

Lékařům v ČR usnadňuje práci tzv. předpokládaný souhlas. Díky němu mají k dispozici jakýkoliv vhodný orgán zemřelého člověka. S výjimkou těch lidí, kteří si to nepřejí a své stanovisko nechali zanést do speciálního registru. „Ve spoustě zemí Evropy musí lékaři žádat o souhlas příbuzné,“ vysvětluje MUDr. Pavel Březovský. „Navíc v situacích, které jsou pro tyto lidi už samy o sobě těžké a často i tragické.“

Česká republika se pokouší zlepšit vyhledávání vhodných dárců i tím, že na tuto práci vyskolila specialisty. Pracují hlavně ve velkých ne-

mocnicích. Jejich efektivita je důležitá proto, že orgány jednoho dárce mohou zachránit život až šesti lidem.

Věci, které potřebujeme zlepšit, existuje dost. To je podobné ve většině států Evropy. „Zmíněné instituce Evropské unie se snaží, aby se úroveň péče o nemocné v jednotlivých zemích postupně vyrovnávala, sjednotila se důležitá ‚pravidla hry‘ a co nejvíc využily zkušenosti zemí, kde mají nejlepší výsledky,“ říká doktor Březovský.

Co dala Růžena Růženě

Kameny v ledvinách, záněty a vleklá choroba zničila sympatické šedesátnici ledviny. Paní Růženě pozvolna přestávaly fungovat. Ptala se

na možnost transplantace své lékačky. Ta řekla, že už na to nemá vhodný věk. Nebylo jí ani šedesát. Chodila na dialýzu. Za rok zhubla o 30 kg. „Vážila jsem 50 kilo, padaly mi vlasy a chřestila jsem kostmi,“ vzpomíná.

Paní Růžena má dceru Růženu. A ta se rozhodla, že mamince pomůže stůj co stůj. Po mnoha telefonátech a urgencích dosáhla toho, že ji zařadili do transplantačního programu v pražském IKEM. Na dárce čekat nemusela. Dcera nabídla mamince ledvinu vlastní.

Matka podstoupila před transplantací operaci zvápenatělých srdečních chlopní a zlepšila si trochu stav prořídých kostí. Vše dopadlo dobře. Půl roku na to pak i transplantace. Ani na jedné Růženě není vidět, že jim v těle pracuje jen jedna ledvina.

V sále bruselského hotelu Martin's jsme si od André Beka a jeho partnerky i dádky José Ruttenové vyslechli podobný příběh. Také tentokrát to byl příběh o lásce, která prochází ledvinou.

PETR VESELÝ

Řada nemocných se po operaci vrátí k pravidelnému sportování.

Foto Profimedia.cz

Užitečné adresy

Pokud se o tomto tématu chcete dozvědět víc, klikněte na:

- www.transplantace.eu
- www.hledamzdravi.cz, je tu článek a brožura *Láska prochází ledvinou s příběhy pacientů*
- www.ikem.cz, kapitola Transplantcentrum
- anglický web: ec.europa.eu/health/blood_tissues_organ, ze kterého se dozvíte o evropských aktivitách v této oblasti medicíny